

Nacional

Barcelona millora els nivells de contaminació

L'Ajuntament ho atribueix a mesures com ara la zona de baixes emissions, pendent de revisió

Descobriments en les emprems dactilars

Un algoritme avançat d'intel·ligència pot detectar el risc de tenir esquizofrènia

POLÍTICA L'INTERVENCIONISME DEL TC

Acatament a contracom

INÈDIT • El Senat amputa les esmenes de la reforma judicial per obeir el TC i preserva el Codi Penal amb la fi de la sedició i la rebaixa de la malversació **AS** • Sánchez ho acata però cuina ja amb els socis una proposició de llei 'ad hoc' i urgent per fer la renovació del TC vetada pel TC caducat **POR** • Neguit a les Corts pel precedent de censura prèvia **FI** • Col·lapse al CGPJ

David Portabella
MADRID

El vestíbul del Senat dona cabuda actualment a una exposició dedicada a la gramàtica d'Antonio de Nebrija (1441-1522) pel cinquè centenari de la seva mort, però la cambra alta no va honorar ahir l'estructura de les paraules, sinó que va demolar lletres al dictat del Tribunal Constitucional. Dotze hores després que el TC consumés el cop d'estat al poder legislatiu —que dijous era insinuat davant del Congrés i que al final va ser executat dilluns al Senat—, la mesa de la cambra alta es va doblegar a la censura prèvia que li dicta un alt tribunal de majoria dretana caducada i va amputar del dictamen del nou Codi Penal les dues esmenes de la discòrdia firmades pel PSOE i Podem: la que retoca la llei orgànica del poder judicial i n'altera el requisit de les tres cinquenes parts, i la que reforma la llei orgànica del TC per evitar que l'actual TC s'atrinxeri. Si bé en una declaració sense preguntes Pedro Sánchez va dir que “no comparteix però acata” el primer vet preventiu a un debat a les Corts en 44 anys, el PSOE i Podem ja cuinen —amb els socis— una proposició de llei *ad hoc* i d'urgència que registraran aquesta setmana per fer efectiva la renovació. El Codi Penal amb la fi de la sedició i la rebaixa de la malversació —el peatge a ERC pels pressupostos—, això sí, és preservat.

Amb una expectació no vista des del ple del 27 d'octubre del 2017 que va aprovar l'aplicació de l'article 155, el Senat es va enfrontar ahir a una cirurgia inèdita sense anestèsia i en una sala d'operacions plena de paradoxes. La primera: que una lesió dels drets que els diputats del PP invocaven haver patit al Congrés no és reparada al Congrés —el TC va resoldre el recurs d'empara quan la votació ja s'havia fet— i, en canvi, la solució cautelar dictada suposa lesionar els drets dels senadors.

Felip VI viu ara una expectació no prevista pel seu discurs de Nadal

dors. La segona: com es pot amputar part d'un dictamen que és un cos únic un cop és votat.

Cirurgia de precisió

Després que la mesa del Senat —en línia amb el discurs del president de la cambra, Ander Gil, i de Meritxell Batet (Congrés) la vigília— fes seva la censura però amb el gest de rebel·lia de personar-se en la causa per fer al·legacions, ja en comissió l'encarregat de formalitzar la rendició va ser el senador del PSOE i expresident valencià Joan Lerma: “La ponència acorda per majoria proposar a la comissió de Justícia que es mantingui en els seus propis termes el text remès pel Congrés, amb

l'excepció de les disposicions transitòries quarta i cinquena i les disposicions finals primera i segona apartat quart, la tramitació de les quals ha estat suspesa cautelarment pel TC.” Ras i curt: la cirurgia de precisió havia funcionat i ERC no havia de patir pel desenllaç del nou Codi Penal.

Existien les esmenes?

Si una incisió era possible o no obria dubtes jurídics, com va confessar ahir l'exvicepresidenta espanyola Carmen Calvo en declaracions a El Punt Avui. “És que jurídicament és molt complicat el que han fet: les esmenes, un cop van al text i el text passa del Congrés al Senat, ja no existeixen com a tals; aquestes esmenes estan subsumides en el text. És inquietant”, va dir Calvo.

La senadora d'ERC Mirrella Cortès i el senador de Més País Pablo Gómez Perpinyà compartien l'estupor pel fet que el TC lesionés els seus drets —quan el que volia evitar teòricament era la lesió dels congressistes del PP, que es queden igual—. La vicepresidenta del Senat, la socialista Cristina Narbona, va sortir “en defensa dels drets dels senadors que s'han vist vulnerats”.

Sánchez imposa serenor

Tot i que la seva indignació es va reflectir en l'ús de la paraula *complot* (suau sinònim de *cop d'estat*) a Brussel·les, el president espanyol no ho va repetir ahir a La Moncloa per no

El president del Senat, el socialista Ander Gil, ahir a l'hemicicle ■ ZUPI
ARAGÓN / EFE

amplificar el xoc de poders i va ofegar les crides de Podem a la desobediència. “En moments d'incertesa, cal serenor i fermesa”, va dir abans d'obrir la porta a passar a l'acció amb un nou text que rescata el que el TC ha tombat abans del debat. “D'acord amb la llei i amb la Constitució, el govern adoptarà les mesures que siguin necessàries per posar fi al bloqueig, perquè sigui respectada la Constitució i la voluntat popular expressada en les eleccions del 2019”, va sentenciar. El poder judicial, de fet, és en ple 2022 un fidel reflex de la majoria absoluta que Mariano Rajoy va obtenir el 20 de novembre del 2011.

Minuts després, el líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, va acusar Sánchez de mimetitzar-se amb ERC pel mot *complot*. “La desqualificació dels òrgans de l'Estat, l'exclusió de l'oposició democràtica de tot procés decisoriu important, la postergació del Parlament per evitar controls democràtics... No només se cedeix tot als independentistes, sinó que es copia el seu estil de fer política”, denuncia Feijóo. Qui no esperava estar sota la lupa del xoc de poders és Felip VI, que viu ara una expectació no prevista pel que dirà o deixarà de dir dissabte en el discurs de Nadal. “El rei té un paper moderador i no és previsi-

ble que adopti posicions polítiques”, va dir el portaveu de Vox, Iván Espinosa de los Monteros, que sortia en defensa del monarca. Vox presentarà divendres una querrel·la al Suprem contra Sánchez i la resta d'actors del “concert delictiu”.

'Déjà vu' del Parlament

La proposició de llei que esmeni el pitjor xoc de poders vist al Madrid oficial arribarà aviat, i Gabriel Rufián (ERC) instava a no quedar-se en el lament per part dels que banalitzaven el cop quan la víctima era el Parlament i els clients que truquen a la porta del TC eren Miquel Iceta i Eva Granados (PSC), Inés Arrimadas

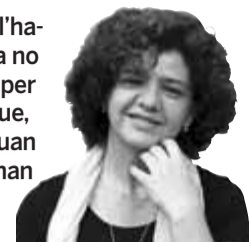
L'APUNT

La xacra de la pobresa energètica

Clara Ribas

El govern ha aprovat pagar 8,9 milions a Endesa per sufragar la meitat del deute acumulat l'any passat per 41.000 famílies en situació de pobresa energètica. L'altre 50% de l'import l'assumirà la companyia. L'operació permetrà eixugar el deute total del 2021, que és de 17,9 milions. Per a qui no ho coneix, "pobresa energètica" no vol dir que aquestes més de 40.000

famílies hagin estat gastant calefacció i al final no l'hagin pogut pagar. No és això. Vol dir gent gran que ja no encén la caldera. Pares i mares que posen mantes per prioritzar aliments o estris per a l'escola. O joves que, amb una estufa, estiren la nòmina per al lloguer. Quan arriba el rebut de la poca despesa energètica que han fet, ja no queda res amb què pagar-lo.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

i un precedent

(Cs) i Xavier García Albiol (PP). Granados es va entregar ahir a fer veure que el revés del TC no és ara equiparable a quan el provocava ella amb recursos contra el Parlament. "Vinc del Parlament i allà ja ho hem viscut. I a qui fa quatre anys ens deia «és que els esteu provocant» i ara s'indigna li dic: «Benvingut. Però solucionem-ho»", advertia Rufián. "La dreta ha volgut deixar clar que mana més que el president i més que el govern i més que el Parlament. És reparable? Sí", va reblar. Per Ferran Bel (PDeCAT), "haurien de sentir lesionats els seus drets fins i tot els diputats que hi van votar en contra". "Perquè avui passa en una

direcció i demà pot passar en una altra", va alertar Bel. "Ens vam sentir una mica sols defensant l'autonomia del Parlament; per a algú a les Corts, és diferent", va reblar. A la CUP, Mireia Vehí ofería també el mirall retrovisor: "A diferència del que va passar quan el TC intervenia els debats del Parlament, nosaltres no mirarem cap a un altre costat. Però que el TC trenqui la divisió de poders no és nou ni tampoc és aliè al règim del 78."

Condicionar la sobirania
L'endemà que el president del TC, Pedro González-Trevijano, i el també conservador Antonio Narváez –tots dos amb el mandat

caducat– renunciessin a apartar-se del cas –tot i l'evident conflicte d'interès a l'hora de decidir si perden el sou i el càrrec– i la majoria dretana caducada de sis a cinc aturés el primer debat a les Corts des del 1978, la magistrada progressista María Luisa Balaguer va oferir el seu retrat cru del ple. "No és possible que des del TC es condicioni la sobirania nacional. S'imputa la lesió al Congrés i la cautelar va al Senat", va denunciar Balaguer sobre el que han fet els seus cinc companys de ple patrocinats pel PP: González-Trevijano i Narváez (tots dos recusats pel PSOE i Podem perquè tene el mandat caducat i el seu sou i el seu càrrec de-

penen de tombar l'esmena al Codi Penal), Enrique Arnaldo (afí a la FAES), Concepción Espejel (tan afí al PP que va ser apartada del cas Gürtel), Ricardo Enríquez i Santiago Martínez-Vares (caducat).

Quan se li va preguntar si els cinc magistrats progressistes no podien haver repetit dilluns la maniobra de dijous –l'ardit d'exigir més temps per poder estudiar el cas i amb la seva absència impedir el quòrum necessari de vuit magistrats de cos present a la sala de plens–, Balaguer va ser molt gràfica: "No som hooligans. La resta? Prefereixo no saber si tots al TC pensen com jo", va dir. Balaguer i la resta

Les frases

“No és possible que des del TC es condicioni la sobirania ‘nacional’. S'imputa la lesió al Congrés i la cautelar va al Senat”

“D'acord amb la llei i la Constitució, el govern adoptarà les mesures necessàries per posar fi al bloqueig”

“El rei té un paper moderador i no és previsible que adopti posicions polítiques en el discurs de Nadal”

“No només se cedeix tot als independentistes, sinó que Sánchez copia el seu estil de fer política”

“No som ‘hooligans’. La resta? Prefereixo no saber si tots al TC pensen com jo”

María Luisa Balaguer
MAGISTRADA PROGRESSISTA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

“Vinc del Parlament i allà ja ho hem viscut. A qui ara s'indigna li dic: «Benvingut. Però solucionem-ho»”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“Ens vam sentir una mica sols defensant l'autonomia del Parlament, per a algú a les Corts és diferent”

Ferran Bel
PORTAVEU DEL PDECAT AL CONGRÉS

“No mirarem cap a un altre costat. Que el TC trenqui la divisió de poders no és nou ni és aliè al règim del 78”

Mireia Vehí
DIPUTADA DE LA CUP AL CONGRÉS

de progressistes faran un vot particular discrepant.

El front del CGPJ

El del TC és només un front, perquè González-Trevijano i la resta es neguen a acceptar el nomenament de l'exministre de Justícia Juan Carlos Campo i de l'ex alt càrrec de la Generalitat i La Moncloa Laura Díez, però hi ha un segon front judicial: el Consell General del Poder Judicial (CGPJ), que viu caducat des de fa quatre anys i ha de triar els seus dos noms. El CGPJ es reunia ahir a les cinc de la tarda per explorar la seva part del desbloqueig de la renovació del TC. Després de la suspensió per part del Constitucional de l'esmena que rebaixava les majories necessàries, el sector conservador tornava a tenir capacitat de bloqueig, i se sotmetien al ple dues propostes. Els dretans volen que els dos magistrats designats siguin el conservador César Tolosa i el progressista Pablo Lucas, el jutge del Catalangate que va avalar les escoltes del

CNI a electes catalans, mentre que el sector progressista manté la candidatura de José Manuel Bandrés. El que està en joc de fons és un canvi de majories i la possible presidència del TC per al progressista Cándido Conde-Pumpido, però també el futur de lleis com la de l'avortament i l'eutanàsia.

Al final del ple, però, el CGPJ va ser incapaç de nou de nomenar els dos magistrats del TC que li pertocquen. L'enrocament del sector dretà va impedir que prosperés la designació del progressista José Manuel Bandrés, que va obtenir només set vots dels onze necessaris que suposen les tres cinques parts del ple. I tampoc van prosperar les designacions del conservador César Tolosa i del progressista que els conservadors volen al TC, Pablo Lucas. Tots dos van rebre deu vots i amb la nova oda a la insubmissió el CGPJ incomplia de nou el mandat legal que l'obligava a elegir els seus dos membres abans del 13 de setembre. ■

POLÍTICA L'INTERVENCIONISME DEL TC

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tribunal Constitucional, més conservador que mai

■ Fa quatre anys que té bloquejada la majoria conservadora per la negativa del PP a consensuar els noms de la renovació ■ El CGPJ tampoc té majoria suficient per designar-hi els seus membres nous

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Constitucional està format per dotze magistrats, tot i que ara n'hi ha un de baixa, i està presidit per Pedro José González-Trevijano Sánchez. Ell és un dels quatre membres del Constitucional que tenen el mandat caducat, tot i que fonts del tribunal sempre han defensat que aquest organisme no està mai ni en funcions ni amb el mandat caducat.

Tanmateix, ja fa nou anys que estan en el càrrec a causa del bloqueig que ha exercit el PP en la renovació dels membres del Consell General del Poder Judicial, òrgan encarregat de nomenar dos dels dotze membres del Constitucional. Així, a més del president, tenen caducat el mandat Santiago Martínez-Vares, Antonio Narváez –tots dos del sector conservador– i Antonio Xiol Ríos, del sector progressista i actual vicepresident, que aquesta setmana va sumar amb el sector conservador per acceptar el recurs del PP.

González-Trevijano forma part de la quota de dos membres que tria el govern espanyol per formar part del Constitucional. Rector de la Universitat Rei Joan Carles I fins al

Pendents de la renovació de quatre membres

Imatge oficial dels membres del Constitucional l'any 2021, quan es van renovar els últims càrrecs. De dreta a esquerra: Inmaculada Montalbán; Enrique Arnaldo; María Luisa Balaguer; Ricardo Enríquez; el president, Pedro González-Trevijano Sánchez; Santiago Martínez-Vares García; el vicepresi-

dent, Juan Antonio Xiol Ríos; Antonio Narváez Rodríguez; Cándido Conde-Pumpido Tourón; Juan Ramón Sáez Valcárcel, i, finalment Concepción Espejel Jorquera. En cas que s'acabi aconseguint la renovació, també caldria escollir un nou president, càrrec al qual podria aspirar Conde-Pumpido.

2012, va ser proposat per l'expresident Rajoy, juntament amb el magistrat Antonio Narváez. Aquests dos nomenaments són els que el govern de Pedro Sánchez tenia previst renovar al setembre, per la qual cosa va anunciar els seus candidats: l'exministre Juan Carlos Campos i la jurista Laura Díez. El president del TC va ajornar la convocatòria del ple que havia d'avaluar els candidats, i ara, amb el bloqueig, es fa més difícil

efetuar l'elecció, ja que la llei obliga a renovar els membres del TC de quatre en quatre.

A partir d'aquí, cal tenir en compte que, a més del govern, hi té quota el Consell General del Poder Judicial (CGPJ), amb dos membres més, mentre que el Congrés dels Diputats i el Senat s'hi reserven quatre membres més cadascun. Així, per renovar la designació dels dos membres que corresponen al govern, cal que

Les xifres

6

magistrats són del sector conservador: González-Trevijano, Martínez-Vares, Narváez, Enríquez, Arnaldo i Espejel.

5

magistrats són del sector progressista: Xiol, Conde-Pumpido, Balaguer, Sáez Valcárcel i Montalbán.

el CGPJ també nomeni els seus dos candidats, una tria impossible a causa de la falta de majories folgades que hi ha dins d'aquest

òrgan, amb la negativa dels populars a negociar noms. Sense una majoria, el CGPJ bloqueja els seus substituïts.

Així, l'actual composició del TC està formada per una majoria conservadora que veta qualsevol decisió i que inclou els magistrats Santiago Martínez-Vares, Enrique Arnaldo, Ricardo Enríquez, Antonio Narváez i Concepción Espejel. Tots ells, juntament amb el president del TC, formen el bloc dels sis magistrats conservadors que el govern de Pedro Sánchez intenta renovar però no pot a causa de les majories àmplies –tres cinquenes parts– que requereixen els nomenaments.

De fet, fins ara els dos principals partits del Congrés, el PSOE i el PP, s'han repartit les quotes en els òrgans de l'alta magistratura en funció del resultat de les eleccions. Aquest cop, però, el PP s'hi ha negat. Les últimes renovacions que el PSOE va poder introduir van ser les d'Inmaculada Montalbán i Ramón Sáez, tots dos nomenats pel Congrés. María Luisa Balaguer, Cándido Conde-Pumpido i Antonio Xiol configuren el grup progressista dins del TC.

Sense renovació del Tribunal Constitucional, també s'està encallant la resolució de recursos de rellevància. El president, Pedro González-Trevijano, que és qui té la competència d'establir l'ordre del dia, va aparcar tota resolució de recursos fins que entrin els quatre nous membres, que alteraran l'actual composició del tribunal fins al punt que es passarà de la majoria conservadora actual –sis a cinc– a una proporció de set progressistes i quatre conservadors, sempre que s'acabi aixecant el bloqueig. ■

El govern retreu el precedent del TC contra el Parlament

Clara Ribas
BARCELONA

“Aquí ja hem viscut aquesta pel·lícula.” La portaveu del govern, Patricia Plaja, va valorar així ahir el vet del TC. Durant la roda de premsa feta ahir i que és posterior al consell executiu, Plaja va assegurar que la justícia espanyola “va

utilitzar Catalunya com a banc de proves”, i va criticar el fet que a Madrid “ara s'escandalitzin”. A través de Twitter, el president del govern, Pere Aragonès, ja havia expressat una opinió semblant i hi havia afegit: “Avui, en valentíssim, ho apliquem artiu.” I va transmetre la seva fórmula per superar

la situació: “Una agenda valenta i progressista en què Catalunya sigui definitivament una república sobirana.”

Per la seva banda, Junts acusa els socialistes de ser “còmplices durant anys” de “l'arbitrarietat” dels jutges del TC: “El que ells van validar que passés a Catalunya ara els retorna

com un bumerang”, va assegurar el president del grup parlamentari de Junts, Albert Batet.

El portaveu d'En Comú Podem al Parlament, David Cid, no va voler valorar si els dos casos tenen cap semblança i va dir que calen solucions: “Cal recórrer contra la decisió, iniciar els tràmits legislatius que per-

Pere Aragonès, ahir, en el consell executiu ■ AGÈNCIES

metin que la renovació del TC sigui una realitat i articular una resposta social i transversal”, va dir.

Des de Cs, Carlos Carriosa va celebrar la decisió del TC i també ho va equiparar a la situació viscuda a Catalunya amb les lleis de desconnexió. “Les preses de Carme Forcadell el 2017, quan el que feia era il·legal, són les mateixes que hi havia ara al Congrés per fer una cosa que no s'ajusta als tràmits legislatius”, va denunciar. “La falta de respecte a les regles del joc és idèntic en un cas i en l'altre.”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern ja veu “molt a prop” l’acord pels comptes

■ Plaja situa les converses en la fase de “tancament” i no hi veu res “substancial” que les pugui encallar ■ El Parlament habilita la segona setmana de gener

Òscar Palau
BARCELONA

“Hi som molt a prop.” La portaveu del govern, Patrícia Plaja, es va mostrar ahir més optimista que mai en les seves “percepcions reals” sobre les converses obertes per a l’aprovació del pressupost català del 2023, després que l’executiu hagi tancat en els últims dies la negociació de les carpetes sectorials amb el PSC i Junts, pendents només d’alguna darrera reunió puntual si algun grup la demana. Això sí, la portaveu va assenyalar que encara no hi ha cap pacte segellat i va evitar donar una data indicativa, en espera de la “fase de tancament” en què s’entra ara, que va definir com “de caràcter polític”, per acabar de negociar els comptes “en conjunt”. “Hi ha punts d’acord sobre números i partides pressupostàries, objectivament les negociacions estan anant bé i això fa creure que en els propers dies podrem arribar a un acord”, resumia la portaveu, que no veu “cap element prou substancial” que ho pugui impedir. De fet, assegurava que, després d’una vintena de reunions, els dos grups tenen tota la informació sol·licitada i ja s’han pactat moltes mesures sectorials. “Falta donar-hi el vistiplau final”, cloïa.

Plaja emprava com a reforç a la seva tesi el fet que la mesa del Parlament habilités ahir al matí la segona setmana de gener –segons fonts internes, per tal que la mesa pugui fer una reunió a la Val d’Aran, que per cert serà el dimecres 11 i no dimarts 10 com seria habitual–, fet que dona una pista clara sobre el calendari, ja que la cambra òbviament ha d’estar operativa per poder tramitar el projecte de llei que aprovi el govern. I ara mateix tot fa pensar que aquella setmana serà clau perquè el document entri al Parlament i s’hi facin fins i tot les primeres

El govern, encapçalat per Pere Aragonès i Laura Vilagrà, entrant ahir al consell executiu ■ EFE

Pròrroga i retoc fiscal, endavant

El que, si no es precipita un acord pressupostari, serà l’últim consell executiu de l’any va aprovar ahir el decret de “pròrroga tècnica” dels comptes del 2022, que Plaja confia que estarà en vigor poques setmanes. En concret, es prorroguen els crèdits inicials de les despeses de tots els departaments i el sector públic, tret del capítol de sous del personal, que s’ajusta al del 31 de desembre. Per a la resta, es prorroguen també els crèdits inicials del 2022 adaptats a l’estructura actual del govern. Un segon decret aprovat ahir permetrà forma-

litzar operacions d’endeutament mentre duri la pròrroga per fer front als venciments.

L’executiu, a més, va aprovar ja un dels punts de l’acord amb els comuns, un altre decret que entrarà en vigor amb el nou any per introduir retocs “tècnics” a l’impost de patrimoni durant dos anys, a fi d’equiparar-lo amb el tribut a les grans fortunes implantat per l’Estat. Es crea, així, un nou tram a partir de 20 milions d’euros, gravat al 3,5%, que generarà una recaptació d’uns 12,3 milions, diners que així aniran a les arques catalanes i no a la hisenda estatal.

compareixences preceptives de consellers, abans del debat a la totalitat que es produiria al cap de deu dies naturals, la següent setmana. En tot cas, Plaja admetia que la decisió de la mesa, on hi ha representats ERC, Junts i el PSC, “és un bon senyal” que les negociacions estan avançant i que hi ha “voluntat” del govern i els partits.

Ho deia en plural perquè, segons ella, els dos fronts estan oberts “i poden donar fruits”, per la qual cosa veu factible un acord a quatre bandes,

després de tenir-lo ja “tancat i barrat” amb els comuns. Això sí, si arribat el cas ho tanquessin primer amb un tercer grup, que ja donaria la majoria necessària, admetia que no han decidit si esperarien el quart per iniciar la tramitació i ho haurien de “valorar”. “Esperem acabar l’any o, si més no, començar el següent fent l’anunci d’un acord”, indicava.

Després que el PSC hagi dit en els últims dies que el compromís del govern amb el Hard Rock, amb l’ampliació de l’aeroport del

Prat i amb la ronda del Vallès era “fonamental” –també Junts ho ha plantejat–, la portaveu insistia ahir que es tracta de temes “extrapressupostaris que no centren el nucli de la negociació”, ja que ara es parla de partides econòmiques. En tot cas, constata que “segur que per al PSC no seran línies vermelles”. “Hi haurà espai per tractar altres projectes”, cloïa. Plaja encara no descartava la possibilitat, abonada els últims dies pel govern i ERC, que el consell executiu aprovi el projecte de pressupost sense un acord tancat si pensa que els potencials socis “testen dilatant per tacticisme o electoralisme”, ja que el nombre de reunions “no pot ser il·limitat”. “Però no s’està treballant amb aquesta previsió”, subratllava.

Ahir el PSC no en va parlar i Junts va dir laconicament que no hi havia novetats des de dilluns, quan va deixar clar que encara veu “lluny” l’acord. Després de més trobades dilluns passat, no hi va haver reunions ahir, i avui n’hi torna a haver de previstes, ja, doncs, en la recta final. Entretant, ERC demà segurament oficialitzarà l’aval al pressupost de Barcelona. Favés comptades. ■

El primer judici es va fer el juliol del 2020 ■ ACN / ARXIU

La repetició del judici a la mesa de Forcadell es farà al març

■ Tindrà lloc els dies 14, 15 i 16 al TSJC
■ El Suprem va anul·lar la sentència per falta d’imparcialitat del tribunal

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha fixat per als dies 14, 15 i 16 de març del 2023 la repetició del judici als membres sobiranistes de la mesa del Parlament en l’etapa de Carme Forcadell com a presidenta. Així ho ha determinat el lletrat de l’administració de justícia de la sala civil i penal de l’alt tribunal català, en una diligència d’ordenació coneguda ahir, en què especifica que la repetició del judici al TSJC arrencarà el 14 de març amb l’interrogatori dels processats, amb sessions de matí i tarda; que el 15 de març serà el torn per als testimonis, i el 16, per al tràmit d’informes, abans que el cas quedi vist per a sentència.

El primer judici s’havia celebrat el juliol del 2020, però el Suprem va ordenar, el novembre, passat anul·lar la condemna a 20 mesos d’inhabilitació, que ja havien complert, als membres de Junts pel Sí a la mesa el 2017 (Lluís Corominas, Anna Simó, Ramona Barrufet i Lluís Guinó) per desobediència, en permetre la tramitació de les lleis del procés, acceptant l’argument de la falta d’imparcialitat de dos dels magistrats del tribunal –el president del TSJC, Jesús María Barrientos, i Carlos Ramos–, ja que havien ex-

terioritzat en actuacions prèvies una posició explícita sobre qüestions clau del judici. Pels mateixos fets, Forcadell ja havia estat condemnada, en canvi, a 11 anys i mig de presó en la causa contra els responsables de l’1-O.

Amb això, el Suprem va ordenar repetir el judici amb un tribunal diferent del que va condemnar els companys de Forcadell per la seva “contumàcia” desobediència al TC per permetre la tramitació de les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica aprovades els dies 6 i 7 de setembre del 2017. Es dona el cas que tant Barrientos com Ramos sí que van ser recusats per falta d’imparcialitat en el judici de l’octubre passat en què el TSJC va absoldre l’ex president del Parlament Roger Torrent i els membres sobiranistes de la seva mesa –Adriana Delgado, d’ERC, i Eusebi Campdepadros i Josep Costa, de Junts–, després de descartar que desobeïssin el TC en tramitar el 2019 resolucions sobiranistes i de reprovació de la monarquia. La sala va argumentar que les actuacions dels acusats van ser “absolutament diferents” a les de la mesa de Forcadell perquè les resolucions que van tramitar no tenien “continuïtat” respecte del procés “unilateral” d’independència iniciat el 2015. ■